

АНОТАЦІЯ

Куц В. В. Пісенна творчість Івана Карабиця. Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 025 Музичне мистецтво. – Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, Міністерство культури та інформаційної політики України. Київ, 2021.

Іван Карабиць є одним із класиків української музики другої половини ХХ століття. Масштабні полотна митця, зокрема «Сад божественних пісень», «Заклинання вогню», «Київські фрески», «Молитва Катерини», увійшли в скарбницю сучасної української музики. Не меншою популярністю серед слухачів користуються інструментальні та камерно-вокальні твори композитора. Водночас далеко не усі жанри музики І. Карабиця досліджені однаково повно і глибоко. Значну увагу науковці приділяють монументальним інструментальним та вокально-інструментальним композиціям І. Карабиця (роботи В. Драганчук, Л. Мельник, І. П'ятницької-Позднякової, І. Пясковського, Л. Рязанцевої, А. Терещенко, С. Турнеєва, Б. Янюк). Особливості стилю композитора були предметом вивчення О. Берегової, В. Задерацького, Л. Кияновської, О. Копелюка, О. Маркової. Значно менше досліджена камерно-вокальна музика митця. Враховуючи той факт, що вокальні мініатюри І. Карабиця є не менш репрезентативними як для самого композитора, так і української музики другої половини ХХ століття, є особлива потреба більш глибоко зануритися у вокальні твори І. Карабиця, які повною мірою репрезентують багатогранну творчість митця.

Якщо академічна камерно-вокальна музика композитора вже потрапляла в поле зору музикознавців (монографія Г. Єрмакової, дисертаційні роботи О. Галузевської, О. Гуркової), то естрадні пісні І. Карабиця й досі залишаються поза увагою науковців. Винятком є лише монографічне дослідження Л. Кияновської, в якому авторка подає свої міркування щодо

причин звернення митця до жанру естрадної пісні. Недостатня увага музикознавців до естрадної пісенної творчості композитора зумовила вибір теми дисертаційного дослідження.

Науковим завданням дисертації є характеристика пісень І. Карабиця в контексті розвитку української вокальної естради.

В історіографічній частині роботи, присвяченій аналізу наукових праць з питань вивчення камерно-вокальної музики І. Карабиця, зазначено, що першою вагомою роботою, в якій здійснено характеристику камерно-вокальних творів композитора, у тому числі й пісенних, стала дисертація О. Галузевської «Діалог слова і музики у співтворчості Івана Карабиця та Бориса Олійника» (2006), де нею було розглянуто камерно-вокальні цикли «На березі вічності» і «Мати» та низку позациклових пісень. І хоча у роботі О. Галузевської відсутній аналіз естрадних пісень композитора, дослідниця зазначає, що у камерно-вокальних творах І. Карабиць нерідко використовує стилі джазової та естрадної музики, а в цілому творчість українських композиторів другої половини ХХ століття відзначається активною взаємодією академічних і популярних музичних жанрів. У дисертації О. Гуркової «Творчість І. Карабиця в контексті жанрово-стильових тенденцій в українській музиці останньої третини ХХ століття» (2016) детально аналізуються цикли І. Карабиця «Три пісні на народні тексти», «Мати», «Повісті» та «П'ять пісень на вірші Р. Тагора». Серед численних стильових орієнтирів камерно-вокальних циклів композитора дослідниця виділяє і джазову музику. Л. Кияновська у монографії «Сад пісень Івана Карабиця» (2017) вказує на причини звернення композитора до естрадно-пісенного жанру. Серед них головними, на її думку, є вираження любові І. Карабиця до України через звертання до найбільш знакового для української культури жанру пісні; тяжіння композитора до рівноваги та «золотої середини», де виявом різних полюсів його амбівертної натури став однаковий інтерес до монументальних інструментальних і вокально-симфонічних творів та естрадних пісень; естрадні пісні були своєрідною реакцією митця на запити

сьогодення. Таким чином констатуємо, що в українському науковому дискурсі камерно-вокальна та академічна пісенна творчість І. Карабиця вже має власну дослідницьку традицію, естрадні ж пісні митця лише сьогодні починають осмислюватися науковцями.

Продуктивним для характеристики пісенного жанру у творчості І. Карабиця став аналіз естрадних пісень композитора як з позицій академізації музичної естради, так і з позицій характеристики творчої індивідуальності митця, який мав амбівертну натуру (за Л. Кияновською). Як одна з особистісних детермінант творчої індивідуальності І. Карабиця, амбівертність характеризує і його естрадно-пісенну творчість. Ми визначаємо амбівертність як особливу якість естрадних пісень композитора, що передбачає їх одночасну спрямованість і на широку аудиторію («масова музика»), і на професіоналів-знавців («елітарна музика»). Амбівертність, закладена у пісенних творах на інтонаційно-стильовому та музично-драматургічному рівнях, унаочнюється в музично-виконавській практиці – пісні І. Карабиця однаково органічно звучать на академічній сцені і на естраді.

Категорія амбівертності як базова для естрадно-пісенного доробку І. Карабиця передбачає екскурс в історію української естрадної пісні та музичного естрадознавства. Базовими для характеристики пісенного доробку І. Карабиця стали напрацювання представників української естрадології, в центрі уваги яких знаходиться пісенний жанр (праці О. Бойка, І. Вавшко, М. Дружинець, О. Колубаєва, О. Мозгової, М. Мозгового, В. Овсяннікова, Т. Рябухи, О. Сапожнік, В. Тормахової, О. Шевченко, І. Шнур). Зазначено, що пісенна творчість І. Карабиця в розвідках українських естрадознавців практично не висвітлена попри значимість естрадно-пісенного доробку композитора для розвитку української популярної музики. В роботах науковців, що вивчають естрадну пісню, для цього дослідження значимими є розробки базових понять, серед яких для вивчення пісенної творчості І. Карабиця особливого значення набувають шлягер та академізація естрадної музики.

Шлягер як явище популярної музики активно вивчався радянськими та російськими дослідниками (К. Акоюн, Н. Корихалова, В. Сиров, Т. Чередниченко та ін.), в українській науці проблематика шлягеру висвітлювалася у дисертаціях М. Мозгового та І. Шнур. М. Мозговий визначає шлягер як твір, що характеризується стандартністю тематики та образно-лексичною стереотипністю, простотою тексту й лапідарністю сюжету з одночасною виразністю ритміки та оригінальністю основного образу. Аналізуючи українську пісенну естраду 1970–1980-х років, дослідник говорить про шлягеризацію української естради в цей період, проте при аналізі пісень він акцентує увагу не на стереотипності українських шлягерів, а на їх оригінальності, особливо наголошуючи на зв'язку пісень з фольклорною традицією та популярними стилями західної музики. І. Шнур створює концепцію шлягеру на матеріалах естрадних пісень пострадянського періоду та підкреслює парадоксальне поєднання в ньому стандартизованого й унікального музичного компонентів; базовими елементами комерційного шлягеру є хук, мем і вірус. І якщо визначені дослідницею параметри шлягеру характерні для музики кінця ХХ – початку ХХІ століття і є поза хронологічними межами естрадної пісенної творчості І. Карабиця, то цілком продуктивним є її розуміння шлягеру як пісенного твору, в якому органічно поєднується типове й унікальне. Тому вважаємо доцільним здійснювати характеристику пісень композитора крізь призму категорії шлягеру. Шлягер стає одним з базових понять при дослідженні естрадної пісенної творчості І. Карабиця ще й тому, що поєднання стандартизованого та унікального у пісні-шлягері також є формою вияву амбівертності. Відмітимо, що не усі твори композитора можна визначити як шлягери, однак найбільш знані пісні митця, такі як «Батьківський поріг», «Дніпра жива вода» («Днепровская вода»), «Мадонна Україна», «Мій Києве», «Моя земля – моя любов», «Пісня на добро» та ін. були у свій час надзвичайно популярними, що засвідчили їх численні друки у пісенниках та музичних додатках газет і журналів 1970–1980-х років. Також ці твори й досі є в репертуарі українських естрадних виконавців.

Взаємовпливи академічної та естрадної музики у ХХ столітті актуалізували дослідження, в центрі уваги яких є вивчення механізмів їх взаємодії. Одним з базових понять у цих роботах стає академізація естрадної музики. В сучасній українській науці ці питання ставали предметом дослідження І. Бобула, Лі Шуай, В. Левко та О. Яковлева, однак на сьогоднішній день немає однозначності трактування цього поняття. В контексті нашого дослідження продуктивним є введення поняття «академізована естрада», яке відповідає соціокультурним умовам, в яких створювалися естрадні пісні І. Карабиця. В 1970–1980-х роках в умовах закритого тоталітарного суспільства академічна й естрадна музика не мали змоги вільно розвиватися, оскільки були заборонені як академічний авангард, так і актуальні стилі світової популярної музики. Творчі пошуки низки радянських митців, які, відповідно духу часу, орієнтувалися на постмодерний синтез, йшли у площині поєднання традицій академічної вокальної школи та естрадної пісенної творчості, часто з опорою на національний фольклор. Радянська влада заохочувала академічних композиторів до написання естрадної музики: естрадні пісенні твори лише за умов наявності композиторського диплому в їх авторів отримували дозвіл на публічне виконання. Саме тому естрадну музику в СРСР з 1950-х до 1980-х років писали композитори з консерваторською освітою, збагачуючи її здобутками академічної творчості, а академізована естрада багато в чому була споріднена з академічною музикою неавангардного спрямування.

Пісенна творчість І. Карабиця, яка охоплює 1970–1980-ті роки, цілком відповідає засадам академізованої естради, культивованої в СРСР. Враховуючи те, що композитор не належав до класичних авангардистів, для нього академізована естрадна музика стала однією з форм постмодерного мистецького синтезу. В естрадно-пісенній творчості І. Карабиця виявлено такі риси, що споріднюють її з академічним мистецтвом: 1) орієнтація в естрадних піснях на академічний тип вокалу; 2) тяжіння в пісенних творах до наскрізної драматургії при збереженні базисної куплетної (з приспівом) форми;

3) деталізований фортепіанний супровід з елементами поліфонічної фактури, що наближає естрадні пісні до класичних солоспівів, або вишукана інструментовка в їх оркестрових версіях. В естрадних пісенних творах І. Карабиця риси академізму є яскраво вираженими, а естрадна складова реалізується передусім через звернення до інтонаційного фонду тогочасної популярної музики.

Аналіз естрадного пісенного доробку І. Карабиця показав, що взаємодія естрадної та академічної складових відбувається як на інтонаційно-стильовому, так і музично-драматургічному рівнях. Амбівертність в пісенних творах, визначена композитором як естрадних, представлена різною мірою. «Чиста» амбівертність передбачає пропорційне співвідношення у пісні академічних та естрадних рис. До таких творів ми відносимо пісні «Де вітер землю голубить», «Днепровская вода», «За рікою тільки вишні», «Мати наша – сивая горлиця», «Моя земля – моя любов», «Я серцем з Києвом». Амбівертність як особлива якість пісенних творів відкриває можливість їх успішного виконання як на академічній, так і естрадній сцені. Якщо амбівертні риси пісенного твору представлені не повною мірою, то в культурно-мистецькому просторі він функціонує як академічний («Яблука доспіли») або естрадний («Пісня на добро»).

Сьогодні естрадні пісні І. Карабиця, що були у свій час надзвичайно популярними, нечасто звучать на концертах. Серед найбільш знакових мистецьких акцій, де слухачі могли ознайомитися з пісенним доробком композитора, став концерт «Мадонна Україна», присвячений 70-річному ювілею композитора, що відбувся 5 вересня 2015 р. у Національному палаці мистецтв «Україна». У супроводі Державного естрадно-симфонічного оркестру України під орудою К. Карабиця прозвучали найбільш популярні естрадні пісні І. Карабиця у виконанні класиків української естради Іво Бобула, Оксани Білозір та представників різних поколінь естрадних виконавців – Олександра Пономарьова, Віктора Павліка, Сергія Бабкіна, Джамали, Марії Бурмаки, Міли Нітіч, Злати Огневич та багатьох інших. Виконавська

інтерпретація пісень І. Карабиця на концерті «Мадонна Україна» в цілому відповідала традиціям академізованої естради 1950–1980-х років, винятком стало виконання творів «Мати наша – сивая горлиця» та «Коли полинуть бригантини» співачкою Джамалою, яка завдяки додаванню в авторський текст І. Карабиця джазового компоненту створила їх оригінальні виконавські версії.

На концерті на честь 75-річчя І. Карабиця, що відбувся в Національній спілці композиторів України 4 березня 2020 р., прозвучала низка естрадних пісень композитора в академічній версії, де виконавці притримувалися авторського тексту, представленого в друкованих виданнях пісенних творів І. Карабиця. Академічне виконання естрадних пісень композитора суттєво змінило їх звучання та наблизило до класичних солоспівів, увиразнивши академічне підґрунтя естрадної музики І. Карабиця.

Аналіз академічних та естрадних інтерпретацій естрадних пісень І. Карабиця різних років показав, що у виконавській практиці можливі суттєві трансформації авторського тексту, серед яких найбільш типовими є скорочення кількості строф та спрощення музичної драматургії. Зазначені зміни посилюють риси шлягерності в її комерційному розумінні (використання хуків, мемів і вірусів) та спрощують оригінальний авторський текст пісенного твору, однак саме ці версії пісень І. Карабиця закріпилися у виконавській практиці естрадних вокалістів.

Серед перспектив дослідження – розробка теоретичних засад взаємодії академічної та естрадної музики, виявлення амбівертних рис української академізованої естради 1950–1980-х років, характеристика творчості українських академічних композиторів, що працювали в жанрі естрадної пісні, визначення стильових детермінант музики І. Карабиця, базуючись на його академічному та естрадному музичному доробку.

Ключові слова: творчість Івана Карабиця, пісенний жанр, естрадна пісня, українська естрада, амбівертність, академізація естрадної музики, пісенний шлягер, музичний стиль, музична драматургія.

SUMMARY

Kushch V. V. Song creativity by Ivan Karabyts. The Qualifying Scientific Work on the Rights of the Manuscript.

Thesis for a Doctor of Philosophy Degree: Specialty 025 Music. – National Academy of Culture and Arts Management, Ministry of Culture and Information Policy of Ukraine. Kyiv, 2021.

Ivan Karabyts is one of the classics of Ukrainian music of the second half of the 20th century. Large-scale canvases of the master, in particular, «The Garden of Divine Songs», «The Spell of Fire», «Kyiv Frescoes», «Catherine's Prayer», entered the treasury of modern Ukrainian music. Instrumental and chamber vocal works of the composer are no less popular with listeners. At the same time, not all genres of I. Karabyts' music have been studied equally fully and deeply. Scientists pay considerable attention to the monumental instrumental and vocal and instrumental compositions of I. Karabyts (works by V. Drahanchuk, L. Melnyk, I. Piatnytska-Pozdniakova, I. Piaskovskyi, L. Riazantseva, A. Tereshchenko, S. Turneiev, B. Yaniuk). The features of the composer's style were the subject of study by O. Berehova, V. Zaderatskyi, L. Kyianovska, O. Kopeliuk, O. Markova. The chamber vocal music of the master has been studied much less. Considering the fact that I. Karabyts' vocal miniatures are no less representative both for the composer himself and for Ukrainian music of the second half of the 20th century, there is a special need to immerse oneself more deeply in I. Karabyts' vocal works, which fully represent the multifaceted work of the master.

If the academic chamber vocal music of the composer has already come to the attention of musicologists (monograph by H. Yermakova, dissertations by O. Haluzevska, O. Hurkova), the pop songs of I. Karabyts still remain unnoticed by researchers. The only exception is the monographic study of L. Kyianovska, in which the author gives his thoughts on the reasons for the master's turning to the genre of pop songs. Insufficient attention of musicologists to the composer's pop song creativity determined the choice of the topic of the dissertation research.

The scientific task of the dissertation is to characterize the songs by I. Karabyts in the context of the development of the Ukrainian vocal variety art.

In the historiographic part of the dissertation devoted to the analysis of scientific works on the study of chamber vocal music by I. Karabyts, it is noted that the first significant work in which the characterization of the chamber vocal works of the composer, including songs, was O. Haluzevska's dissertation «Dialogue words and music in the co-creation of Ivan Karabyts and Borys Oliynyk» (2006), where she examined the chamber vocal cycles «On the shore of eternity» and «Mother» and a number of off-cycle songs. And although in the work of O. Haluzevska there is no analysis of the composer's pop songs, the researcher notes that I. Karabyts often uses styles of jazz and pop music in chamber vocal works, and in general, the work of Ukrainian composers of the second half of the 20th century is marked by an active interaction of academic and popular genres. The dissertation of O. Hurkova «Creativity by I. Karabyts in the context of genre and style trends in Ukrainian music of the last third of the 20th century» (2016) analyzes in detail the cycles of I. Karabyts «Three songs on folk texts», «Mother», «Stories» and «Five songs on the verses of R. Tagore». Among the numerous stylistic guidelines of the composer's chamber vocal cycles, the researcher also singles out jazz music. L. Kyianovska in the monograph «The Garden of Songs of Ivan Karabyts» (2017) indicates the reasons for the composer's appeal to the pop song genre. Among them, the main ones, in her opinion, are the expression of I. Karabyts' love for Ukraine through an appeal to the genre of song that is most significant for Ukrainian culture; the composer's gravitation towards balance and the «golden mean», where the same interest in monumental instrumental and vocal symphonic works and pop songs became a manifestation of the different poles of his ambivert nature; pop songs were a kind of artist's reaction to the demands of the present. Thus, we state that in the Ukrainian scientific discourse the chamber vocal and academic song creativity of I. Karabyts already has its own research tradition, however, the master's pop songs are only today beginning to be comprehended by scientists.

An analysis of the composer's pop songs both from the standpoint of academization of the musical variety art and from the standpoint of characterizing the creative personality of an master who had an ambiverted nature (according to L. Kyianovska) became productive for characterizing the song genre in I. Karabyts's work. As one of the personal determinants of the creative individuality of I. Karabyts, ambivertism characterizes his pop song creativity. We define ambivertism as a special quality of the compose's pop songs, which presupposes their simultaneous focus both on a wide audience («mass music») and on professional connoisseurs («elite music»). The ambivertism inherent in the songs on the intonational-stylistic and musical-dramatic levels becomes obvious in the musical performance practice: the songs by I. Karabyts sound equally organically on the academic and pop stage.

The category of ambivertism as a basic one for the pop song heritage of I. Karabyts provides an excursion into the history of Ukrainian pop song and musical variety studies. The basis for the characterization of the song heritage of I. Karabyts was the developments of representatives of Ukrainian variety studies, whose focus is on the song genre (the works of O. Boyko, I. Vavshko, M. Druzhynets, O. Kolubaiev, O. Mozhova, M. Mozhovyi, V. Ovsyannikov, T. Riabukha, O. Sapozhnik, V. Tormakhova, O. Shevchenko, I. Shnur). It is noted that the song creativity by I. Karabyts is practically not covered in the works of Ukrainian pop experts, despite the importance of the composer's pop song heritage for the development of Ukrainian popular music. In the works of scientists studying pop song, for this study, the development of basic concepts is significant, among which the hit and academization of pop music are of particular importance for the study of the song creativity by I. Karabyts.

The hit as a phenomenon of popular music was actively studied by Soviet and Russian researchers (K. Akopian, N. Korykhalova, V. Syrov, T. Cherednichenko, etc.), in Ukrainian science the problems of the hit were covered in the dissertations of M. Mozhovyi and I. Shnur. M. Mozhovyi defines a hit as a work characterized by standard themes and figurative lexical stereotypes, simplicity of text and lapidary

plot with simultaneous expressiveness of rhythm and originality of the main image. Analyzing the Ukrainian pop song of the 1970s–1980s, the researcher talks about the hitting of the Ukrainian variety art during this period, however, when analyzing the songs, he focuses not on the stereotypes of Ukrainian hits, but on their originality, especially emphasizing the connection of songs with the folk tradition and popular styles of Western music. I. Shnur creates the concept of a hit on the materials of pop songs of the post-Soviet period and emphasizes the paradoxical combination of standardized and unique musical components in it; the main elements of a commercial hit are hook, meme and virus. And if the parameters of the hit, determined by the researcher, are characteristic of the music of the late 20th – early 21st centuries and are outside the chronological boundaries of I. Karabyts' pop song creativity, then it is quite productive to understand the hit as a song that organically combines the typical and the unique. Therefore, we consider it expedient to characterize the composer's songs through the prism of the hit category. Hit becomes one of the basic concepts in the study of I. Karabyts' pop song creativity also because the combination of the standardized and the unique in the hit song is also a form of manifestation of ambivertism. Note that not all the works of the composer can be defined as hits, but the most famous songs of the master, such as «Parental threshold», «Dnipro living water» («Dnieper water»), «Madonna Ukraine», «My Kyiv», «My land – my love», «Song for good» and others were very popular in their time, which was shown by their numerous publications in songbooks and musical supplements of newspapers and magazines of the 1970s–1980s. Also, these works are still in the repertoire of Ukrainian pop performers.

The mutual influence of academic and pop music in the 20th century was actualized by research, the focus of which is the study of the mechanisms of their interaction. One of the basic concepts in these works is the academization of pop music. In modern Ukrainian science, these issues have become the subject of research by I. Bobul, Li Shuai, V. Levko and O. Yakovlev, but today there is no unambiguous interpretation of this concept. In the context of our research, it is productive to introduce the concept of «academicized variety art», which meets the

sociocultural conditions in which the pop songs of I. Karabyts were created. In the 1970s–1980s, under the conditions of a closed totalitarian society, academic and pop music could not develop freely, since both the academic avant-garde and the current styles of world popular music were prohibited. The creative searches of a number of Soviet masters, who, in accordance with the spirit of the times, were guided by postmodern synthesis, were in the plane of combining the traditions of the academic vocal school and pop song creation, often based on national folklore. The Soviet government encouraged academic composers to write pop music: pop songs only with a composer's diploma from their authors received permission for public performance. That is why pop music in the USSR from the 1950s to the 1980s was written by composers with a conservatory education, enriching it with the achievements of academic creativity, and the academicized variety art was in many ways related to non-avant-garde academic music.

Song creativity by I. Karabyts, covering the 1970s–1980s, is consistent with the principles of the academicized variety art, cultivated in the USSR. Considering that the composer did not belong to the classical avant-garde, for him academicized pop music became one of the forms of postmodern artistic synthesis. In the pop song work by I. Karabyts, the following features are revealed that bring it closer to academic art: 1) orientation in pop songs to the academic type of vocal; 2) the gravitation in the songs to the end-to-end drama while maintaining the basic verse (with the refrain) form; 3) detailed piano accompaniment with elements of polyphonic texture, bringing pop songs closer to classical romances, or exquisite instrumentation in their orchestral versions. In the pop songs by I. Karabyts, the features of academicism are clearly expressed, and the pop component is realized primarily through an appeal to the intonation fund of the then popular music.

Analysis of the pop song heritage by I. Karabyts showed that the interaction of the pop and academic components occurs both at the intonational-style and musical-dramatic levels. The ambivertism in the songs, defined by the composer as pop, is presented to varying degrees. «Pure» ambivertism presupposes a proportionate ratio of academic and pop traits in the song. Among such works we include the songs

«Where the wind nurtures the earth», «Dnieper water», «There are only cherries beyond the river», «Our mother is a gray turtledove», «My land – my love», «I am heart with Kyiv». Ambivertism as a special quality of song works opens up the possibility of their successful performance both on the academic and pop stage. If the ambivert features of a song work are not fully represented, then in the cultural and artistic space it functions as academic («Apples are ripe») or pop («Song for good»).

Today, pop songs by I. Karabyts, which were at one time extremely popular, are rarely played at concerts. Among the most significant art events, where listeners could get acquainted with the composer's song heritage, was the concert «Madonna Ukraine» dedicated to the composer's 70th birthday, which took place on September 5, 2015 at the National Palace of Arts «Ukraine». Accompanied by the State Variety Symphony Orchestra of Ukraine under the direction of K. Karabyts, the most popular pop songs by I. Karabyts were performed by the classics of the Ukrainian pop music Ivo Bobul, Oksana Bilozir and representatives of different generations of pop performers – Olexandr Ponomariov, Viktor Pavlik, Maria Burmaka, Mila Nitich, Zlata Ognevich and many others. The performing interpretation of I. Karabyts's songs at the concert «Madonna Ukraine» generally corresponded to the traditions of the academicized variety art of the 1950s–1980s, with the exception of the performance of the works «Our mother is a gray turtledove» and «When the brigantines strive» by the singer Jamala, which thanks to the addition of a jazz component to the author's text of I. Karabyts created their original performance versions.

At the concert in honor of the 75th anniversary of I. Karabyts, held at the National Union of Composers of Ukraine on March 4, 2020, a number of pop songs of the composer sounded in the academic version, where the performers adhered to the author's text presented in printed editions of the song works. The academic performance of the composer's pop songs significantly changed their sound and brought them closer to classical romances, revealing the academic basis of I. Karabyts's pop music.

An analysis of academic and pop interpretations of I. Karabyts's pop songs of different years showed that significant transformations of the author's text are possible

in performing practice, among which the most typical are the reduction in the number of stanzas and the simplification of musical dramaturgy. These changes enhance the traits of hit in the commercial sense (the use of hooks, memes and viruses) and simplify the original author's text of the song, but it is these versions of I. Karabyts' songs that have become entrenched in the performing practice of pop vocalists.

Among the research prospects are the development of the theoretical foundations of the interaction of academic and pop music, the identification of ambivert features of the Ukrainian academicized variety art of the 1950–1980s, the characteristics of the creativity of Ukrainian academic composers who worked in the pop song genre, the definition of the style determinants of I. Karabyts' music, based on his academic and pop musical heritage.

Keywords: creativity by Ivan Karabyts, song genre, pop song, Ukrainian variety art, ambivertism, academization of pop music, song hit, musical style, musical dramaturgy.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації

Статті у наукових фахових виданнях України

1. Куш В. В. Камерно-вокальна творчість Івана Карабиця в українському музикознавчому дискурсі. *Мистецтвознавчі записки*: зб. наук. праць. 2021. Вип. 39. С. 196–201.

2. Куш В. В. Естрадна пісня та академічна камерно-вокальна музика: точки перетину. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*: наук. журнал. 2021. № 2. С. 273–278.

3. Куш В. Сучасні інтерпретації камерно-вокальної музики Івана Карабиця. *KELM (Knowledge, Education, Law, Management)*. 2021. № 3 (39). Vol. 1. P. 117–122.

**Наукові праці, які засвідчують
апробацію матеріалів дисертації**

4. Куш В. В. Естрадні пісні Івана Карабиця: стильові виміри. *Topical issues of modern science, society and education. Proceedings of the 1st International scientific and practical conference (8–10 August 2021, Kharkiv, Ukraine)*. Харків: Науково-видавничий центр «Sci-conf.com.ua», 2021. С. 686–690.

5. Куш В. В. Пісні-шлягери у творчості Івана Карабиця. *European scientific discussions. Proceedings of the 10th International scientific and practical conference (15–17 August 2021, Rome, Italy)*. Roma: Potere della ragione Editore, 2021. P. 216–220.

6. Куш В. В. Пісні Івана Карабиця в контексті розвитку української естради. *Results of modern scientific research and development. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference (22–24 August 2021, Madrid, Spain)*. Madrid: Barca Academy Publishing, 2021. P. 368–372.

7. Куш В. В. Камерно-вокальні твори Івана Карабиця в українському культурно-мистецькому просторі ХХІ століття. *Культура і мистецтво: сучасний науковий вимір: матеріали V міжнар. наук. конф. молодих вчених, аспірантів та магістрів, 4–5 лист. 2021 р.* Київ: НАКККиМ, 2021. С. 121–122.